

LIII.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Søfolks Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde
i Søfartsvirksomhed.

(Afgiven af Landstingets Udvalg den 28. Marts 1905.)

Det foreliggende Forslag, som, naar det ophøjes til Lov, vil danne det tredje Led i vor Lovgivning om Ulykkesforsikring for Arbejdere, slutter sig vel i enkelte af sine Hovedtræk til *Loven af 7. Januar 1898 om Arbejderes Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde i visse Virksomheder* og i sine Bestemmelser, vedrørende Arbejderforsikringsraadet, baade til nysnævnte Lov og til *Loven af 3. April 1900 om danske Fiskeres Forsikring i Ulykkestilfælde*; men det afviger dog i enkelte væsentlige Retninger fra begge de nævnte Love. — Medens saaledes den førstnævnte Lov paa lægger enhver Arbejdsgiver „i visse Virksomheder“ Forsikringspligt overfor sine Arbejdere, naar hans Virksomhed drives som Næringsvej, og tillige overlader til ham selv, om han vil sikre dem igennem et Selskab eller selv paatage sig Risikoen, bestemmer Lovforslaget, at Rederen eller Arbejdsgiveren skal forsikre sine Folk — hvad enten hans Virksomhed udøves som Næringsvej eller ikke — igennem et af Indenrigsministeriet anerkendt Selskab. Endvidere følger *Loven af 7. Januar 1898*

de samme Regler for alle under den hørende Virksomheder, hvorimod det foreliggende Forslag bestemmer, at der skal gøres Forskel mellem Dampskibe og Sejlskibe, idet Dampskibene selv skulle bære alle Udgifterne ved Forsikringen, hvorimod der ydes Sejlskibene *Statshjælp* til Dækning af henved Halvdelen af de Udgifter, Forsikringen skønnes at ville andrage. Overfor Sejlskibene nærmer altsaa Forslaget sig *Loven af 3. April 1900*, men dog med den store Forkel, at ifølge den nævnte Lov enhver Fisker, hvad enten han arbejder selvstændig eller ikke, kan blive Medlem af Ulykkesforsikringsforeningen for Fiskere ved et betale et aarligt fast Bidrag, der andrager henved Halvdelen af Risikoen, hvorefter Staten tilskyder Resten, medens derimod Staten ifølge Forslaget kun overtager det faste Bidrag og lader de forsikringspligtige udrede det overskydende Beløb, hvis Størrelse selvfølgelig afhænger af tilfældige Forhold.

Skønt enkelte af Udvalgets Medlemmer paa det sidstnævnte Omraade vilde have foretrukket en Ordning, der mere nærmede